

ศาลปู่แสะ-ย่าแสะ

เชิงทางขึ้นวัดพระธาตุดอยคำ หมู่ที่ 3
ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

เบอร์ติดต่อ : 061-365 0346

ปู่แสะ - ย่าแสะ เป็นชื่อของยักษ์สองผิวเมีย
ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นบรรพบุรุษของชาวลัวะ ที่ได้เป็น
ผู้พิทักษ์รักษาเมืองเชียงใหม่ เหตุผลสำคัญที่การ
เลี้ยงผีปู่แสะ - ย่าแสะที่ดอยคำ ยังคงดำรงอยู่ได้
เนื่องจากปู่แสะและย่าแสะ ยังคงได้รับการบูชา
เช่นสรวง โดยชาวบ้านจะนำอาหารคาวหวาน
ข้าวตอก ดอกไม้ และผลไม้ เพื่อไปเซ่นไหว้รูปปั้น
ปู่แสะ - ย่าแสะ ที่เชิงพระธาตุดอยคำ

ปู่แสะย่าแสะ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำชุมชนแม่เหียะที่คอยอำนวยพรฟ้า และคุ้มครองภัยแก่ชาวบ้าน ตามความเชื่อของชาวบ้าน ย่าแสะจะยืน คร่อมภูเขาระหว่างเชิงดอยคำ และดอยเหล็ก อยู่ในอิริยาบถยืน

เมื่อย่าแสะสะบัดปลายผ้าขึ้น จะพัดพาลมฝน สร้างความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่ชาวบ้าน ตามความเชื่อนี้ จึงมีการจัดทำศาลปู่แสะ - ย่าแสะ บริเวณเชิงพระธาตุดอยคำเพื่อบูชาเช่นสรวงจนถึงปัจจุบัน

วัดป่าซี้ หรือ วัดป่าจี้

71 หมู่ที่ 3 ถนนเชียงใหม่ - ทางดง
ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-266550

วัดป่าซี้ เป็นหนึ่งในวัดเก่าแก่ที่มีความสำคัญ
ของตำบลแม่เหียะ ทั้งในด้านสถาปัตยกรรมที่
สวยงาม และการสืบสานประเพณีท้องถิ่น
นอกจากนี้ วัดป่าซี้มีสถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่ยัง
ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันได้มีการ
บูรณะแล้ว แต่ยังคงสถาปัตยกรรมเดิมอยู่

สถาปัตยกรรมเดิมที่พุดถึงก็คือในเรื่องของลายไทยที่ประดับตามผนังโบสถ์ วิหาร
 ปะพญานาค สถานที่ต่างๆ ภายในวัดรวมไปถึงศาลาหรือ ระเบียงคต

ทั้งนี้อาคารเสนาสนะประกอบด้วย อุโบสถ ศาลาการเปรียญ หอไตรวิหาร เจดีย์ และ
 กุฏิสงฆ์ และวัดป่าซึ้งยังเป็นสถานที่เก็บรักษา “พระบฏ” หรือ “ผ้าพระบฏ” อายุเก่าแก่
 กว่า 1,000 ปี คำว่า “บฏ” มาจากภาษาบาลีว่า “ปฏ” (อ่านว่า ปะ-ตะ) แปลว่า ผ้าทอ
 หรือผืนผ้าที่วาดภาพพระพุทธเจ้า นิยมแขวนไว้ในสถานที่จัดพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อ
 เป็นรูปเคารพบูชา ซึ่งพระบฏเป็นองค์ประกอบสำคัญในพิธีเลี้ยงดงผี จัดขึ้นปีละ1 ครั้ง
 ราวๆ เดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

วัดสวนพริก

201/1 หมู่ 3 ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-039845

วัดสวนพริก เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย เดิมเป็นวัดร้าง ต่อมา มีชาวบ้านและหน่วยงานต่างๆ ได้เข้ามาบูรณะในปี พ.ศ.2523 และทำการก่อสร้างวิหารเมื่อปี พ.ศ.2525 ภายในวิหารมีฐานเก่า ซากดินจี่ (อิฐสีแดง) และรอบๆ บริเวณวิหารมีแนวรั้วและประตูวัดที่เก่าแก่หลงเหลืออยู่ และได้ทำการบูรณะในส่วนต่างๆ จนถึงปัจจุบัน เช่น กุฏิสงฆ์ อุโบสถ เป็นต้น

วัดสวนพริกแห่งนี้ เป็นวัดเล็กๆ ที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ป่าสีเขียว บรรยากาศสงบ เหมาะแก่การปฏิบัติธรรม กับพระท่านที่เป็นพระนักพัฒนา วัดสวนพริกอาจจะไม่ค่อยเป็นที่รู้จักสักเท่าไร แต่ถ้าถามถึงผู้ที่ชอบการปฏิบัติธรรมในเชียงใหม่ ที่วัดสวนพริกนี้ จะมีชื่ออยู่ในลิสต์นั้นเสมอ

วัดท่าข้าม

วัดท่าข้ามสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2030 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 2493 เดิมกลางหมู่บ้านมีตาน้ำสำหรับข้ามไปมา เพื่อค้าขายติดต่อธุระของประชาชน พร้อมกับมีบริเวณที่กว้างสำหรับให้ประชาชนได้พักผ่อน ก่อนข้ามฝั่งน้ำแม่เหียะไปมาทางทิศเหนือ

ตามประวัติบอกว่า ได้มีการอัญเชิญพระมหาชินธาตุเจ้า หรือ พระบรมสารีริกธาตุ จากวัดพระธาตุศรีจอมทอง โดยอัญเชิญขบวนแห่พระธาตุมาข้ามตาน้ำแม่เหียะ และได้พักชั่วคราว ณ บริเวณนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มาราบไหว้ หลังจากนั้นขบวนแห่ก็เดินทางต่อ ถึงพลับพลาหรือตำหนักของเจ้านายฝ่ายเหนือ ปัจจุบันคือวัดตำหนัก

จากนั้นเจ้านายฝ่ายเหนือก็ต้อนรับขบวนแห่ ได้นำพระบรมสารีริกธาตุสู่เมืองเชียงใหม่ให้เจ้าเมือง และประชาชนได้สักการะบูชา เมื่อนำพระบรมสารีริกธาตุกลับก็จะผ่าน ณ จุดเดิมคือตาน้ำแม่เหียะ ชาวบ้านท่าข้ามจึงได้ตกลงกันสร้างวัดบริเวณที่พักนั้นเรียกชื่อว่าวัดท่าข้าม

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญในวัดท่าข้าม

อุโบสถ : สร้างปีพ.ศ. 2551 ด้วยไม้สักทอง รูปทรงแบบล้านนาประยุกต์
ลงรักปิดทอง ได้รับรางวัลชนะเลิศอุโบสถสวยงามในปี พ.ศ. 2556

เจดีย์ :
รูปทรงแบบพุทธคยา

วิหาร : สร้างในปี พ.ศ. 2539 ด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก
รูปแบบล้านนา ประดับด้วยไม้สักแกะสลักลวดลายแบบ
อ่อนช้อยและสวยงาม ฝาผนังวิหารด้านบนเป็นภาพวาด
เรื่องราวพระเวสสันดรชาดก 13 กัณฑ์ ด้านล่างเป็นภาพ
วาดวิถีชีวิตและประเพณีของชาวล้านนา

118 หมู่ที่ 4 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ 089-7591367

วัดพระธาตุดอยคำ

108 หมู่ที่ 3 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 099-0149666, 062-2316336

วัดพระธาตุดอยคำ เดิมชื่อวัดสุวรรณบรรพต ชาวบ้านเรียกว่า “วัดดอยคำ” สร้างในสมัยพระนางจามเทวีกษัตริย์แห่งหริภุญชัย โดยพระโอรสทั้ง 2 พระองค์ เป็นผู้สร้างในปี พ.ศ. 1230 ประกอบด้วย เจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์ และพระพุทธรูปปูนปั้น

พ.ศ. 2509 ขณะนั้นวัดดอยคำเป็นวัดร้าง ต่อมากรุแตกชาวบ้านได้พบโบราณวัตถุหลายชิ้น เช่น พระรอดหลวง พระหินทรายปิดทององค์ใหญ่ พระสามหมอ(เนื้อดิน) ซึ่งนำมาประดิษฐานไว้ ณ วัดพระธาตุดอยคำ

วัดพระธาตุดอยคำอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 10 กม. สูงจากระดับน้ำทะเล 465 ม. และสามารถมองเห็นวิวเมืองเชียงใหม่ จึงเป็นสัญลักษณ์ของบริษัทการบินไทยที่ใช้กำหนดพื้นที่ทางสายตาก่อนจะนำเครื่องลงจอดที่สนามบิน

ตำนานวัดพระธาตุดอยคำ

เทือกเขาถนนธงชัย ด้านทิศตะวันตกบนเทือกเขาเหล่านั้นจะเป็นที่ประดิษฐานขององค์พระเจดีย์สำคัญ และเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองเชียงใหม่ถึง 2 องค์พระเจดีย์ แต่ละแห่งถูกสถาปนาขึ้นโดยพระมหากษัตริย์ในสมัยหริภุญชัยและล้านนาตามลำดับ หนึ่งในนั้นคือพระธาตุดอยคำ อยู่บนยอดเขาเล็ก ๆ สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 200 เมตร อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเมืองเชียงใหม่ เรียกว่า “พระธาตุดอยคำ”

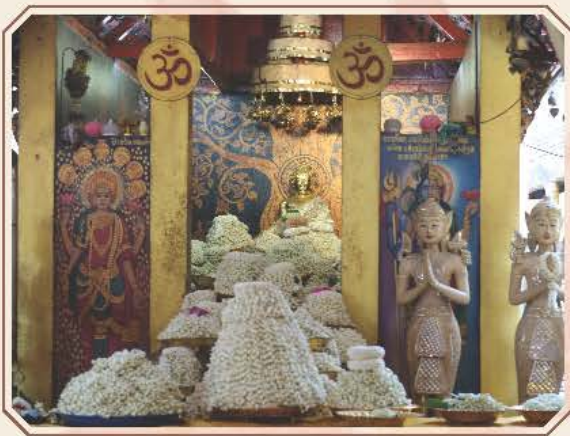
“พระธาตุดอยคำ” เคยเป็นที่อยู่อาศัยของยักษ์สองผิวเมีย ชื่อ จิคำและตาเขียวมาก่อน ซึ่งต่อมาชาวบ้านได้เรียกยักษ์ทั้งสองนี้ว่า “ปู่แสะ – ย่าแสะ” ปู่แสะย่าแสะมีลูก 1 คน ชื่อว่า “สุเทวฤๅษี” เหตุที่ได้ชื่อว่าดอยคำ เนื่องจากศุภนิมิตที่ยักษ์ทั้งสองได้รับพระเกศธาตุจากพระพุทธเจ้า เกิดฝนตกหนักหลายวัน ทำให้น้ำฝนเขาและพัดพาแร่ทองคำบนไหล่เขาและลำห้วยไหลลงสู่ปากถ้ำเป็นจำนวนมาก จึงได้เรียกภูเขาลูกนี้ว่า “ดอยคำ” จากตำนานหลายฉบับได้กล่าวไว้ เทวดาได้นำพระเกศธาตุที่พระพุทธเจ้าได้ประทานแก่ปู่แสะและย่าแสะ นำขึ้นมาฝังและก่อสร้างไว้บนดอยแห่งนี้ และต่อมาในปี พ.ศ. 1230 เจ้ามหันตยศ และเจ้าอนันตยศ 2 พระโอรสแฝดของพระนางจามเทวี แห่งหริภุญชัยนคร ได้ขึ้นมาก่อเจดีย์ครอบพระสถูปเกศานั้นไว้ ส่วนพระเจดีย์แห่งที่ 2 ตั้งอยู่บนยอดเขาสูง ทางทิศเหนือของดอยคำ คือ พระธาตุดอยสุเทพ

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญในวัดพระธาตุดอยคำ

พระธาตุดอยคำ : องค์เจดีย์มีลักษณะคล้ายพระธาตุดอยสุเทพ คือสร้างบนฐานสี่เหลี่ยมย่อมุม มีลวดบัว 5 ชั้น องค์ระฆังบัลลังก์ย่อมุม ลักษณะปลียอดฉัตรเป็นแบบพม่า องค์เจดีย์หุ้มทองจังโกฏ

วิหาร : สร้างจากไม้สัก ที่เป็นศิลปะแบบล้านนา ประดับด้วยการแกะสลักลวดลายสวยงามที่มีขนาดเล็ก และมี "พระพุทธรูปองค์ใหญ่อันเป็นแก้วที่ประเสริฐของเมืองเชียงใหม่" คือ พระพุทธรูปสี่พิงครัตน์

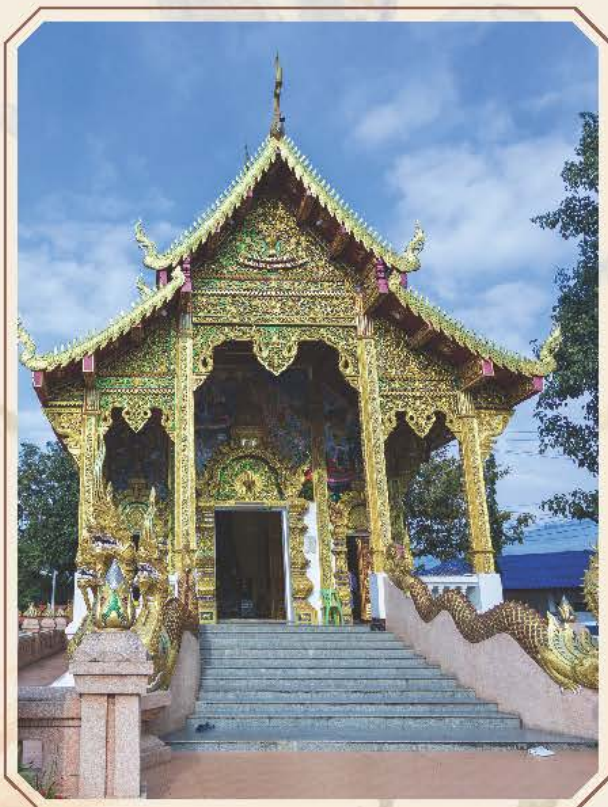
หลวงพ่อกันใจ : สร้างในสมัยพญาเกือนา กษัตริย์องค์ที่ 6 ของราชวงศ์มังราย มีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ บนบานขอสิ่งใดมักจะสำเร็จสมหวังแต่ต้องขอเพียง 1 สิ่งเท่านั้น (ส่วนใหญ่ผู้มักจะแก้บนด้วยพวงมาลัยดอกมะลิ)

จิตรกรรมฝาผนังบนทางเดินขึ้นวัด : เป็นฝีมือของช่างพื้นบ้าน ที่สวดแทรกภาพวาดดาราและนักร้องที่ทำความดีช่วยเหลือสังคม เช่น ตูน บอดี้สแลม, ต่าย อรทัย และเฉอมปราง BNK48 เป็นต้น

อุโบสถ : สร้างโดยบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน)

วัดอุโบสถ

67 หมู่ที่ 2 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-252557

วัดอุโบสถ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2135 และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. 2210
ภายในมีเนื้อที่ 5 ไร่ ประกอบด้วย ศาสนวัตถุหลายอย่างในวัด ตั้งแต่ อุโบสถ ศาลาบำเพ็ญ
กุศล พระเจดีย์ วิหารพระเจ้าทันใจ และวิหารหลังใหม่ ซึ่งสร้างขึ้นบนที่เดิมของวิหารหลัง
เก่าที่ชำรุดทรุดโทรม

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญในวัดพระอุโบสถ

อุโบสถ : สร้างด้วยไม้เก่าแก่อายุกว่า 150 ปี เป็นอาคารครึ่งปูนครึ่งไม้ หลังคาซ้อนกัน 2 ชั้น หน้าบันประดับด้วยลายปูนปั้น พรรณพุกษา และแก้วอวหารูปรางค์คล้ายอัญมณี ราวบันไดมี รูปปั้นเทวดา 2 องค์

พระเจดีย์ : อยู่ด้านหลังพระวิหาร ศิลปะล้านนา อิทธิพลสุโขทัย โดยองค์เจดีย์มีกำแพงแก้วล้อมรอบอยู่ แต่ละมุมจะมีฉัตรประดับไว้ โดยฐานด้านล่างสุดเป็น สีเหลี่ยม มีลายปูนปั้น 12 นักษัตรอยู่โดยรอบ เหนือขึ้นไปเป็นฐานบัวย่อเก็จ รองรับกับฐานอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งในแต่ละด้านมีซุ้มจระนำประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ถัดขึ้นไปเป็นชั้นมาลัยเถาแปดเหลี่ยมซ้อนกัน 2 ชั้น รับกับองค์ระฆังคว่ำ ส่วนยอดเป็นฉัตรสีทอง 9 ชั้น

พระวิหาร : เป็นสถาปัตยกรรมล้านนา หลังคาซ้อนกัน 2 ชั้น หน้าบันเป็นงานแกะสลักไม้รูปพรรณพุกษา และสิง ราวบันไดเป็นรูปมกรคายนาค ผนังด้านนอกบริเวณประตูทางเข้า เป็นจิตรกรรมเกี่ยวกับการแสดง โอวาทปาติโมกข์ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัยเป็นพระประธาน ส่วนที่ฝาผนังเขียนภาพจิตรกรรมเล่าเรื่องพุทธประวัติ และทศชาติชาดก

วัดต้นปิน

110 หมู่ที่ 5 ซอยดอนปิน 2 ถนนเชียงใหม่ - หางดง
ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-271288

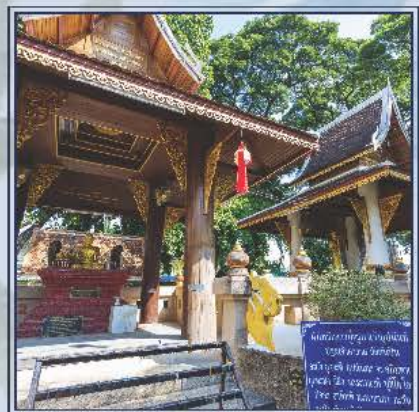
วัดต้นปิน เดิมเรียกว่า “ วัดพระจันทร์ ” เรียกตามชื่อพระพุทธรูปยืน 2 องค์ บนฐานชุกชี (แท่นแก้ว) ในวิหารวัดต้นปินหลังปัจจุบัน วัดต้นปินตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ เล่าให้ฟังว่า สมัยก่อนตั้งอยู่บริเวณ “โรงเรียนบ้านดอนปินวิทยาคาร” เรียกว่า “วัดพระจันทร์” ครูบาเจ้าอุปัชฌาย์เถระ พร้อมด้วยศรัทธาญาติโยมสมัยนั้นได้ย้ายมาตั้งวัดใหม่ไว้ ณ ที่ดอนมะตูม (ชาวเหนือเรียกมะตูมว่า มะปิน) อยู่ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 500 เมตร เมื่อประมาณ พ.ศ. 2366 ปัจจุบันไม่มีหลักฐานเดิมของวัดพระจันทร์ปรากฏให้เห็น หลักฐานครั้งสุดท้ายปรากฏเมื่อประมาณ 50 - 60 ปีที่แล้ว มีต้นโพธิ์ใหญ่อยู่มุมสุดตะวันตกของอาคารเรียนหลังใต้ ปัจจุบันถูกโค่นล้มไปแล้วเช่นกัน

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญในวัดต้นปิน

พระวิหาร สถาปัตยกรรมล้านนา ด้านหน้าโดดเด่นด้วยการประดับกระจกสี สะท้อนแสงอาทิตย์แวววับ สวยงามแปลกตา หน้าบันเป็นรูปพระอินทร์เคียงข้างด้วยเหล่าเทวดา และลวดลายพรรณพฤกษา ชும்ประตูทางเข้าเป็นรูปธรรมจักรและกวางหมอบ แสดงถึงการเผยแผ่พระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์เป็นครั้งแรก

ภายในพระวิหารประดิษฐานพระประธานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ตั้งอยู่บนฐานชุกชียกสูงพอสมควร ขนาบข้างด้วยพระพุทธรูปในอิริยาบถยืน ซึ่งเป็นพระคู่วัดมาตั้งแต่สมัยยังเป็นวัดพระจันทร์ ฝาผนังเขียนภาพจิตรกรรมเล่าเรื่องทศชาติชาดก และพุทธประวัติ

พระอุโบสถ สถาปัตยกรรมล้านนา อยู่ด้านหน้าพระวิหาร หน้าบันประดับลายปูนปั้นพรรณพฤกษา ตกแต่งเพิ่มเติมด้วยกระจกสีสีนต่าง ๆ ประตูทางเข้าเป็นไม้แกะสลักเกี่ยวกับพุทธประวัติ ด้านหน้ามีสิ่งเฝ้าอยู่สองตัว

พระเจดีย์ อยู่ด้านหลังพระวิหาร ศิลปะล้านนา ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยม เหนือขึ้นไปเป็นฐานบัวลูกแก้ว สี่เหลี่ยมย่อเกียวกสูง แต่ละด้านมีพระพุทธรูปปางห้ามญาติประดิษฐานอยู่ในซุ้มจระนำที่ตกแต่งด้วยกระจกสี ถัดขึ้นไปเป็นชั้นมาลัยเถาแปดเหลี่ยมซ้อนกันเจ็ดชั้น รับกับองค์ระฆังทรงกลมสีทอง และยอดเป็นฉัตรสีทอง 9 ชั้น

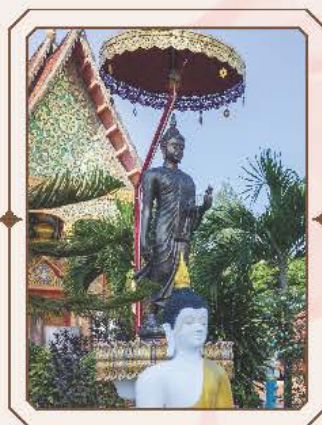
ศาลาสองครูบา เป็นที่ประดิษฐานรูปปั้นพระอริยสงฆ์ที่มีคุณูปการต่อวัดต้นปิน นั่นคือครูบาเจ้าอุปันนเถระ เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดต้นปิน และครูบาศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนา

วัดตำหนักสวนขวัญ สิริมงคลจารย์

294 หมู่ที่ 1 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-804623

วัดตำหนักสวนขวัญสิริมงคลจารย์
หรือ วัดตำหนัก สร้างขึ้นเมื่อประมาณ
ปี พ.ศ. 2050 สมัยพระเมืองแก้ว
กษัตริย์องค์ที่ 13 แห่งราชวงศ์มังราย
ในสมัยนั้น เรียกว่า วัดเวฬุวนาราม
หมายถึง ป่าไผ่ พระองค์เคยเสด็จไป
บรรจุพระบรมธาตุ ณ พระเจดีย์ของวัด

ในปี พ.ศ. 2062 เคยเป็นที่จำพรรษาของพระสิริมังคลาจารย์ ปราชญ์ทางด้านภาษาบาลี เป็นผู้นิพนธ์พระคัมภีร์ “มังคลัตถทีปนี” เดิมชื่อ ศรีปิงเมือง ต่อมาเมื่อบรรพชาเป็นสามเณร ซึ่งมีฉายาว่า สิริมังคละ เป็นพระเจ้าน้องยาเธอของพระเมืองแก้ว และเป็นพระเจ้าหลานเธอของพระเจ้าติโลกราช

“ วัดแห่งนี้มีชื่อเป็นทางการสั้นๆว่า “ตำหนัก” ตามชื่อของหมู่บ้านแต่ก็มีคนเรียกว่า ตำหนักสวนขวัญบ้าง วัดสวนขวัญบ้าง วัดสิริมงคลจารย์บ้าง วัดตำหนักสวนขวัญสิริมงคลจารย์บ้าง แต่ถ้าจะให้สมกับเป็นวัดของนักปราชญ์ ผู้ผลิตผลงานที่เป็นประโยชน์แก่พระศาสนาควรเรียกชื่อว่า วัดตำหนักสวนขวัญสิริมงคลจารย์ ”

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญในวัดตำหนัก

วิหาร เป็นการก่ออิฐถือปูนแบบล้านนาไทย แต่ได้รับการบูรณะมาโดยตลอดโดยกรมศิลปากร วิหารหลังนี้มีอายุไม่ต่ำกว่า 400 ปี มีจิตกรรมฝาผนัง นอกจากนี้มีวิหารสร้างขึ้นใหม่อีก 1 หลัง เป็นแบบพนักบ้านล้านนารุ่นหลัง

เจดีย์ เป็นแบบมอญ - พม่า ฐานเหลี่ยม
ย่อมุมขึ้น 3 ชั้น องค์กระฆังทรงกระบอก
ไม่มีบัลลังก์

พระสิริมงคลจารย์

กระเบื้องดินเผา

96/3 หมู่ที่ 5 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 081-7466039

กระเบื้องดินเผา คือ กระเบื้องมุงหลังคา
เรือนของชาวล้านนา เป็นเครื่องปั้นดินเผา
ทำมาจากดินเหนียว หรือดินตากที่ขุดจาก
ท้องนา ปั้นแล้วเผาไฟ มีขนาดเล็กและ
บางเรียบ น้ำหนักเบา ปลายด้านหนึ่งหัก
งอคล้ายตะขอ ใช้สำหรับเกาะไม้ก้านฝาที่
ยึดติดกับโครงสร้างหลังคา มีคุณสมบัติกัน
น้ำรั่วซึม มีอายุการใช้งานนาน ทนต่อ
ความร้อนและความชื้น

นายสมาน จันทลักษณ์
ดินขอบ้านครูสมาน

ประมาณปี พ.ศ. 2400 พญามุงเมฆ ผู้นำชุมชนแม่เหียะ ได้มีความคิดริเริ่มในการนำวัสดุ อุปกรณ์ และของใช้ที่มีอยู่ในครัวเรือน มาทำกระเบื้องดินขอ เพื่อใช้มุงหลังคาแทนหญ้าคา ใบจาก และใบตองตึง จึงเป็นที่มาของการทำกระเบื้องดินขอในตำบลแม่เหียะ

สำหรับแหล่งกระเบื้องดินขอ ที่ผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันเหลือเพียงแห่งเดียวคือบ้านของครูสมาน จันทลักษณ์ ในตำบลแม่เหียะ ซึ่งในอดีตตำบลแม่เหียะ เป็นแหล่งผลิตดินขอและดินก่ที่สำคัญ

หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย ที่ ทป.4 (ลานวัดนิธิ์เวียงดง)

หมู่ที่ 3 บ้านแม่เหิยะใน ตำบลแม่เหิยะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-210246, 053-210244,
086-4205242, 053-212065

ปัจจุบันลานสำหรับจัดประเพณีเลี้ยงดง
จัดขึ้นที่บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ
ดอยสุเทพ - ปุย ที่ ทป.4 แม่เหิยะ ปัจจุบันยัง
เหลือร่องรอย สิ่งก่อสร้างและซากอิฐ ซึ่งคาด
ว่าเป็นสถานที่ที่เคยใช้สำหรับประกอบพิธีใน
งานวันบวสรวง

ในความเชื่อของพราหมณ์จะมีการตั้งศาลบรรพบุรุษของชาวลัวะ และอัญเชิญมารับของเซ่นไหว้ ในความเชื่อของผีจะอัญเชิญร่างทรงประทับ แล้วกินเนื้อควายสด ในความเชื่อของพุทธ จะมีการอัญเชิญพระบรมมาแขวนให้เสมือนมีพระพุทธเจ้า และมีการอัญเชิญพระสงฆ์มาสวดเจริญศีล และให้พร

หอคำหลวง

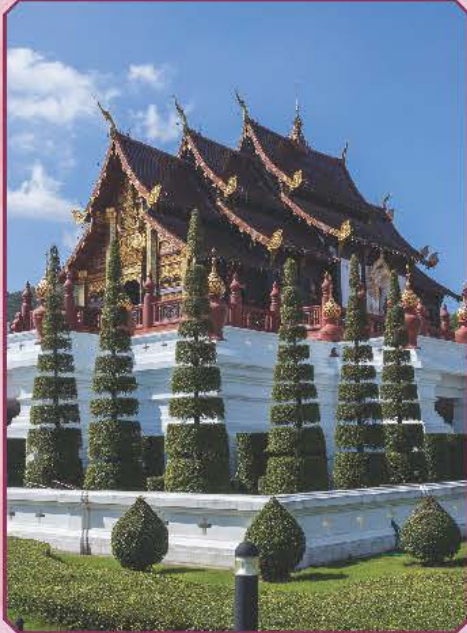

334 หมู่ที่ 3 ถนนเชียงใหม่ - หางดง ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เบอร์ติดต่อ : 053-114195-6

“หอคำหลวง” เป็นส่วนแสดงสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดในงานมหกรรมพืชสวนโลก เฉลิมพระเกียรติฯ ราชพลฤกษ์ 2549 เป็นพื้นที่จัดแสดงส่วนกลางที่โดดเด่นและสวยงามที่สุด เพื่อจัดแสดงพระอัจฉริยภาพด้านการเกษตรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงเป็นกษัตริย์นักการเกษตรเอกของโลก เพื่อเฉลิมพระเกียรติฯ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ที่ทรงอัจฉริยภาพและทรงครองสิริราชสมบัติยาวนานที่สุดในโลก ภายใต้แนวคิดที่ว่า “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ ศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทย” นั่นคือที่มาของอภิมหาสถาปัตยกรรมล้ำนา “หอคำหลวง” โดย หม่อมเจ้าภิศเดช รัชนี เป็นประธานคณะกรรมการโครงการเฉลิมพระเกียรติฯ “หอคำหลวง”

จุดเด่นและเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมล้านนา

หอคำหลวง : สถาปัตยกรรมล้านนาที่สง่างาม เป็นอาคารครึ่งไม้ครึ่งตึก 2 ชั้น สีน้ำตาลแดง ตั้งโดดเด่นเป็นสง่าบนเนินดิน พื้นที่ประมาณ 3,000 ตารางเมตร สองข้างทางเดินสู่หอคำหลวงเต็มไปด้วยสีเหลืองของดอกราชพฤกษ์ ส่งผลให้หอคำหลวงเป็นพื้นที่จัดแสดงส่วนกลางที่โดดเด่นและสง่างามที่สุด อีกทั้งตระการตา

วิหารชด (หลังคา) : ชื่อนี้เกยกันตามลักษณะของการก่อสร้างหอคำหลวงในอดีต คือมีหลังคาหน้า 3 หลัง 2 โดยที่โครงสร้างของวิหารจะไม่ใช่ตะบในการยึดติด แต่จะใช้ลิ่มสลักให้ไม้เชื่อมติดกันโดยที่ไม่หลุด เรียกว่าชิ้นไม้ต่างไหม การขึ้นไม้ต่างไหม ช่างจะนำท่อนไม้มาเรียงซ้อนต่อกันสามระดับ รูปทรงคล้ายปิรามิด และจัดวางให้สมดุลกัน โดยมีการลดหลั่นของหลังคา จากห้องประธานลงมาทางด้านหน้า และด้านหลังเป็นชั้นเชิงที่สวยงาม นอกจากนี้วิหารชด ยังเป็นสิ่งปลูกสร้างที่บ่งบอกว่าเป็นที่ประทับของกษัตริย์

หน้าบันและเสาซุ้มประตูทางเข้า : เป็นส่วนที่งดงามโดดเด่นที่สุด ซึ่งเป็นผลงานของช่างสิบหมู่พื้นบ้าน จากอำเภอต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ภาคเหนือกว่า 60 คน ถือเป็นการรวมตัวกันครั้งยิ่งใหญ่ของศิลปินสกุลช่างชาวล้านนา ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน ทุกคนต่างวาดลวดลายการแกะสลักและปิดทองกันอย่างสุดฝีมือ

